хвойна, клек, смрика август!! В планинските пасбища засушливо лято

дъски скрепени с вързани дълбеи и
хвойнови плетени кошници вълнени ковьори

Платната беше послана с и покрит с дебела пласт
Върху мендер направен от дъски бяше малко дете, увито в ко
жи. Възлавето му беше от пръчки и трева, с нагъната ленена
пелена върху тях. Редом с постелята висеше, окачен на главния
подпорен стълб, костен лък, стар спомен от деди и прадеди,
със камшик и меч в дървена кожница. Колчанът и ножницата бяха украсени с
потъмнели от времето
Върху трикрако столче седеше мургаволик младеж с изопнати черни вежди и
поправяше някаква ездичка, покрита с бляшки, инкрустирана с корнеол и
отделанная зерньо. Дългата му рибашка бе стегната под кръста с тънка ко
жено ремъче. Краката му бяха обути в кожени ботуши без тръкове. Една млада
жена шеташе край каменния оджак, поправяше никакви уханни билки, и
си слухеха с тая-отвара-месото-кумис, кора-
то-ядяха месо. Старата предеше край огнището, а дядото тихичко си подрънкваше
на някаква медна /?/ тенеия и се вслушваше в ...

Когато непознатият застана на прага на шатрата всички преустановиха
работата си и вперяха изненадано очи към човека с кожената куртка и тъмни
те очила, които ги заговори на родното им наречие. Но щом разбраха желанието
на непознатия старецъ
погледнаха
и
разбраме и
слава, покани чужденеца да сподели трапезата, но отказа да стане во
дач на експедицията, която пътуваше от Фрунзе, през Ксик-Куль към Кокшаалу
и югоизточните разклонения на Ферганския хребет, в долините на реките На
рин, Атбаши, Арпа и Аксай, от Ош, през Туркестанския и Алайския хребети в
долината на Алая, през долините на река Гулъча в долината на река Каракулъджа

Чужденецът, който бе изпреварил другината си и с бръз стъпки пръв
бе стигнал в отдалечената шатра на Кесу влезе вътре, седна на посоченото му
място край ниската кръгла трапеза. Непознатият попита настойчиво защо най-
опитният планинар на югоизточен-Нанкинския
Киргизкия Тян Шаньо /????/ не желае да ги придружи в научната експеди-
ция, до Киргизки Тян Шан, около реката /?/ Арпа /?/.
Тогава се обади старата.

- Синът ми не се е върнал още от пасбището. Като дойде, ще говориш с него.
На прага се зачу звучен говор, примесен с смях. Две млади момиче влязоха с
ведра вода в ръцете, а заедно с тях влязоха и водачите на групата. Малко
по-късно пристигна и други чужденец. Той погледна изпитателно към първия
но човекът с тъмните очила вдигна рамене.

Говорят за пас бища и урочища, за стари гробници и места за
копане на имена и пр. Подпитват. Старецът си прави углушки.

- Казват, че ти си знаел стари предания за такива гробници. Ние не дирим